

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

strege, at det var bygget op over samme læst som de forureningsforslag, som senere er fremsat. Der har altså ikke på det tidspunkt under den tidligere regering og heller ikke ved de fem forslag, som snart bliver vedtaget under den nuværende regering, været nogen egentlig uenighed om, at forslagene burde bygges op på denne måde.

Det skyldes to ting: for det første er statsmagten nødt til at have en rimelig forhandlingsposition over for de virksomheder eller over for de forurenere, som det drejer sig om. For det andet står vi med et område, som hr. Svend Haugaard også var inde på det, som ustandseligt ændrer sig, og hvis man byggede det op på enhver anden måde, ville det betyde, at man ustandseligt måned for måned skulle i folketinget eller folketingsudvalget for at godkende den eller den eller den norm. Det ville give en forretningsgang, som ville være overordentlig lidt fleksibel og overordentlig tidkrævende. I stedet for har jeg haft en fornemmelse af, at der i enighed med forureningsudvalget ligesom har bygget sig den praksis op, at hver eneste gang vi kommer med mere indgribende forslag, bliver de forelagt til orientering for forureningsudvalget under den helt klare betingelse, at vi kan drøfte sagen videre, såfremt forureningsudvalget ønsker at drøfte den videre. Det er det gennemgående tema også for behandling af dette lovforslag i relation til folketingets forureningsudvalg.

Derefter siger hr. Svend Haugaard, at der ikke står ret meget om den økonomiske fordeling af udgifterne herved. Det siger hr. Svend Haugaard lige efter, at han har erklæret sig enig i, at skadevolderen eller forurenere skal betale. Jeg tør nok sige, at her har vi fastslået et princip. Det, man kan sige, er, at der er ikke nogen af os, der i dag kender den totale økonomiske konsekvens af denne placering af ansvaret. Det skyldes mange ting. For det første kan det være vanskeligt at opgøre bruttoudgiften, for det andet skal man trække en lang række indtægter fra, og for det tredje vil en lang række af disse indtægter overhovedet ikke kunne gøres op i kroner og øre. I samme øjeblik man anlægger et andet grundsynspunkt for forureningsbekæmpelse, nemlig det økologiske og ikke det økonomiske, bliver

en række af disse spørgsmål i virkeligheden mere eller mindre meningsløse.

Hr. Vivike rejste i sit indlæg spørgsmålet om forureningen ved Grenå, og jeg skal da ikke skjule, at afgørelsen af sagen om Grindstedværkets lille filial ved Grenå har voldt nogle problemer. Hvis jeg traf administrativt en anden beslutning end den, landvæsenkommissionen havde truffet, ville der i virkeligheden være tale om, at administrationen gik på tværs af domstolene. Med den opdeling, vi har mellem den administrative kompetence og den domstolslignende kompetence, havde det været meget betænkeligt administrativt at træffe en anden afgørelse end den, domstolen har truffet, så meget mere som afgørelsen ved Grenå er appelleret og derved går videre til overlandvæsenkommissionen, hvilket i virkeligheden holder sagens realitet åben.

Ja, jeg vil endnu en gang takke for den principielt velvillige modtagelse, jeg føler forslaget har fået hos de fleste, med enkelte undtagelser, og udtrykke håbet om, at vi både i det udvalgsarbejde, der for min skyld kan starte snart, og særlig i løbet af sommeren ved almindelig politisk debat og efter genfremsettelsen til efteråret kan få en lang række af den snakkevirkosomhed, der har været i forbindelse med forureningsbekæmpelsen, virkelig afløst af handling.

Knud Bro: Jeg hæftede mig ved, at ministeren understregede ønsket om, at denne debat skulle danne udgangspunkt for forhandlinger, og det skulle føre til, at man ændrede forslaget efter de saglige argumenter, som fremkom i debatten. Det glæder jeg mig over. Jeg kan endnu en gang bekræfte, at intentionen med forslaget deler vi. Et rent land er en væsentlig ting for os.

Det, der bragte ministeren til at gøre et par bemærkninger om vor holdning, var dette med, at skadevolderen skal betale. Det princip er vi jo fuldstændig enige i, men vi har vel også lov til at være realistiske og sige, at en så væsentlig og gennemgribende ændring af produktionslivet her i landet ikke kan finde sted, uden at vi giver en hånd med. Det lader sig ikke gøre bare at udtrykke venlige ønsker om, at vi skal frem til det system, som vi som sagt er enige i, at en del af varens pris er det, den koster i for-